

यो ठाउँ नियमित
विज्ञापनका लागि
खाली छ ।

सम्पर्क : ०६१-५३९४५५

गोल्डेन न्यूज

Golden News National Daily

राष्ट्रिय दैनिक

वैदेशिक रोजगारमा जाने विण्डा गरिसक्नु भएको छ भने स्काफ फोर्डिङ, स्टर्लिङ कार्पेन्ट्री, जेक वेल्डिङ, क्लिन्ग, रिटल फिक्चर, डेटा हाउस किपिङ, प्लम्बर, विटिङ इलेक्ट्रिसियन र सेक्सुरिटी गार्डको लागि शुल्क प्राप्त गर्न सक्नुहुनेछ ।

जिल्ला विकास समिति कास्की

वैदेशिक रोजगारीका लागि सुरक्षित
आप्रवासन 'सामी' परियोजना
सूचना तथा परामर्श केन्द्र, कास्की

फोन : ०६१-४६४४२५

० वर्ष ९ ० अंक ३३ ० श्रेणी 'क' ० २०७३ कार्तिक १२ गते शुक्रबार ० २८ Oct. २०१६ ० पृष्ठ ४ ० मूल्य रु. ५/-

तिहारका सामाग्रीको मूल्य आकासियो

गोल्डेन न्यूज संवाददाता
पोखरा ११ कार्तिक ।

तिहारको भाइटीकाका दिवा-बहिनीले बाजुभाइलाई उपहार स्वरूप दिने विशेष मसला परिकारको निकै खपत हुन्छ। प्रायः सबै भारतबाट आयात गरिने यस्ता भाइ मसलाको भाउ यस वर्ष बजारमा छोटिनसक्नु भएको छ। तिहारमा बढी मसला बिक्री हुने भएकोले कतिपय व्यापारीले मौका यही हो भन्दै आफूखुसी मूल्य बढाएका छन्। पुरानो ढुङ्काका रहेका अखाण र सस्तो प्रकारका मसला समेत नयाँमा मिसाएर बेच्ने गरेको पाइएको छ। तर, मूल्य भने व्यापारीहरूले उच्च दरमा लिने गरेका छन्। भाइ मसलाका प्रयोग हुने नरियल, छोक्रडा, कानु, किसिमसँग लगायत सामग्रीको मूल्य दिनगतिविधि बढेको छ। मसलाको मूल्य तिहारको समयमा ३० देखि ४० प्रतिशतसम्म बढ्ने व्यापारी आफै स्वीकार्छन्। तर, सरकारी निकायले भने यो समयमा मसलाको मूल्य र गुणस्तरबारे अनुगमन समेत गरेको छैन।

अहिले बजारमा भाइ मसलाको किम्वदन्त पाकेको छ। मूल्य ३० रूपैयाँदेखि एक हजार रूपैयाँभन्दा बढीमा बिक्री भइरहेका छन्। सरकारीले मूल्यबढिलाई निरुसाहित

गर्न नसक्दा उपभोक्ता भने बढी मूल्य तिर्न बाध्य छन्। बजारमा अहिले सुब्बा नरियलको मूल्य बुधामा चार सय ४० रूपैयाँसम्म पुगेको छ। यसको होलसेल मूल्य तीन सय ४० रूपैयाँभन्दा बढी छ। मिश्रीका गुणस्तर अनुसार फरकफरक मूल्य छन्। होलसेलमा १ किलोको एक सय ३० रूपैयाँभन्दा माथि पर्ने बागो मिश्रीको बुधामा एक सय ४० रूपैयाँभन्दा बढी छ। यस्तै, चक्रा मिश्री किलोको दुई सय ४० देखि तीन सय ४० रूपैयाँसम्म पर्छ। सामान्य किसिमको कानु किलोको १२ सय रूपैयाँभन्दा माथि छ। राम्रो

गुणस्तरको कानु किन्न किलोको १६ सय ४० रूपैयाँभन्दा बढी खर्चिनुपर्छ। किसिमसको मूल्य गुणस्तर अनुसार किलोको सात सय रूपैयाँदेखि १४ सय रूपैयाँसम्म पर्छ। यस्तै, होलसेलमा १ हजार ४ सय ४० भन्दा माथि रहेको देवी बरामको मूल्य बुधामा किलोको १ हजार ६ सय रूपैयाँसम्म रहेको छ। तिहारमा बढी बिक्री भइरहेको मूल्य पनि सामान्य भन्दा बढेको छ। पेरुताको बुधामा मूल्य प्रति किलो १ हजार ४ सय ४० रूपैयाँभन्दा बढी छ। यीकै मूल्यमा किलोको ६ सय ४० रूपैयाँभन्दा बढी पर्छ। राम्रो

पोखरामा फूलको व्यापार २ करोड !

पोखरा ११ कार्तिक ।

पोखरामा माथै तिहारमा दुई करोड रूपैयाँ बढीको फूलको व्यापार हुने अनुमान गरिएको छ। पोखरामा कास्कीको स्थानीय उत्पादन देखि स्याङ्जा, तनहुँ, लमजुङ, पर्वत, वाग्लुङ, चितवन, धादिङ, काभ्रे र भारतबाट फूल भित्रिने फ्लोरिक्चर एसोसिएसन नेपाल कास्कीले जनाएको छ। पोखरामा खपत हुने फूल मध्ये ७५ प्रतिशत स्वदेशी र २५ प्रतिशत भारतीय देसीगुण्ड हुने अनुमान व्यवसायीको छ। तिहारमा व्यापारी, श्रोतारी र शुभमौली फूल सँगै रुम्या प्रयोगमा आउने गरेको छ। पछिल्लो समयमा प्लास्टिकका कृत्रिम फूलको प्रयोग पनि बढ्न थालेको छ। गत वर्ष ७५ प्रतिशत स्वदेशी र २५ प्रतिशत भारतीय फूल पोखरा भित्रिएको थियो। कृषिप्रधान देशमा खाद्यन मात्र होइन, फूलमा समेत करोडौं रूपैयाँ खर्चिने गरेको भन्दै व्यवसायीहरूले सरकारले सहूलियत दरमा वीज-बीजन र मलको व्यवस्था गर्नुपर्ने माग गर्दै आफ्नो फूल व्यवसायीहरू बताउँछन्।

लेखनाथ पत्रकार मञ्चमा बराल

पोखरा ११ कार्तिक ।

लेखनाथ पत्रकार मञ्च वहीबार पुनर्गठन गरेको छ। सर्वसम्मति रूपा चयन भएको तदर्थ समितिको संयोजकमा भीमराज बराल सह-संयोजकमा काविराज खनाल, संविधान विमर्शगरी पौडेल, सह-संयोजकमा स्मिता अधिकारी र कोषाध्यक्षमा सान्नेर पौडेल र समितिको सदस्यमा महेन्द्र ढुङ्गाना र राजन परिहार रहेका र राजेश प्रस्तावित विधानमाला छलफल गरि

औद्योगिक व्यापार मेलाको तयारी तीव्र

गोल्डेन न्यूज संवाददाता
पोखरा ११ कार्तिक ।

पोखरा उद्योग बाणिज्य संघले आउंदो मांसिको अन्तिम साताबाट सुरु हुने राष्ट्रिय औद्योगिक व्यापार मेलाको तयारी तीव्र गरेको छ। मेला कार्यक्रममाथि समितिगत विहीबार बसेको बैठकले मेलाको हालसम्म भएको कार्य सम्पादनको समीक्षा गर्दै मेला तयारीलाई व्यवस्थित र तीव्र बनाउने निर्णय गरेको हो।

संघका तथा मेला कार्य सम्पादन समितिका कार्यवाहक अध्यक्ष रवीन्द्रबहादुर पञ्जको अध्यक्षतामा बसेको बैठकमा मेला

सम्पन्न गर्न गठित विभिन्न २८ वटा उपसमितिका संयोजकहरूले आफ्नो उपसमितिले सम्पादन गरेका कामहरूबारे जानकारी दिए। उपसमितिको कार्य प्रगतिबारे जानकारी लिएपछि संघका कार्यवाहक अध्यक्ष प्रजुले प्रतिगत विहीबार नयाँ आफ्नो कामलाई अर्को तीव्रता दिन उप-समितिका संयोजकहरूलाई आग्रह गरे।

राष्ट्रिय औद्योगिक व्यापार मेला संघको महत्वपूर्ण पर्व भएको उल्लेख गर्दै उनले मेलाबाट पोखराको गौरवको रूपमा विकास गर्नु पर्नेमा जोड दिए। स्थानीय उत्पादनको बजारिकरण र प्रवर्द्धन, नयाँ

उत्पादनहरूको जानकारी एवं समय पश्चिमाञ्चल एवं नेपालमा भएका उत्पादनहरूको विव्री वितरण समेत गर्ने उद्देश्यले आयोजना गरिने कसर बाँकी नराखिने उनले बताए। आउंदो मांसिको २२ गतेदेखि पुसको ४ गतेसम्म पोखराको नयाँबजारमा रहेको परशनी केन्द्रमा राष्ट्रिय औद्योगिक व्यापार मेला, २०७३ को आयोजना हुँदैछ। मेला सम्पन्न गर्नका लागि संघका अध्यक्ष विश्वनाथ पौडेलको अध्यक्षतामा मूल समारोह समिति तथा कार्य सम्पादन समिति गठन गरिएको छ।

सांस्कृतिक कार्यक्रमको तयारीमा हिमाली परिवार

पोखरा ११ कार्तिक ।

लोक-सांस्कृतिक जगेनाका लागि वीस वर्ष अघिदेखि क्रियाशील पोखराको लोक सांस्कृतिक क्षेत्रको उर्गेहरु हिमाली सांस्कृतिक परिवारले काठमाडौं र बुटवलमा सांस्कृतिक कार्यक्रम प्रस्तुत गर्ने भएको छ।

मञ्चमा बराल

मस्वीदा समितिको संयोजकमा कविराज खनाल र सदस्यमा महेन्द्र पौडेल र भरत प्रसाद तिवारीलाई जिम्मा दिएको छ। यसै बीच वहीबार भएको कार्यसमितिको बैठकले पाँच सदस्यीय सल्लाहकार समिति चयन गरेको छ। सल्लाहकार समितिमा नवराज सापकाँडा, रामप्रसाद तिवारिस्मिता, ऋषिकान्त पौडेल, हरि बाँस्नोला र राजेश कुमार बिमर रहेका छन्।

हिमाली सांस्कृतिक परिवारको सांस्कृतिक यात्रा अन्तर्गत मांसिक १८ गते शनिवार काठमाडौंका पुलिस क्लबमा र मांसिक २६ गते शनिवार बुटवलमा विशेष सांस्कृतिक कार्यक्रम गर्ने निर्णय भएको अध्यक्ष मेनकाजी गुरुङले जानकारी दिए। कार्यक्रमहरूलाई भव्यताका साथ सम्पन्न गर्नका लागि विहीबार सम्पन्न हिमाली सांस्कृतिक परिवारको बैठकले परिवारका संरक्षक नरबहादुर

शेरचनको संयोजकत्वमा अध्यक्ष मेनकाजी गुरुङ, वरिष्ठ उपाध्यक्ष जानबहादुर थापा, सचिव श्रीजंग गुरुङ र सहसचिव भेषराज गुरुङ सदस्य रहेको मूल आयोजक समिति गठन गरिएको छ। यस्तै वरिष्ठ सल्लाहकार मुकुन्दप्रसाद गुरुङ गौरीको संयोजकत्वमा सनवहादुर गुरुङ, शेखबहादुर शेर्पा, इश्वरी राना र सीतल आले सदस्य रहेको नृत्य तयारी समिति गठन गरिएको छ।

देउसीभैलो राति १० बजेसम्म

गोल्डेन न्यूज संवाददाता
पोखरा ११ कार्तिक ।

कास्कीमा तिहारको अवसरमा राति १० बजेपछि देउसी भैलो खेल नपाइने भएको छ। सुरक्षाको कारण देखाउँदै जिल्ला प्रशासन कार्यालयले राति १० बजेपछि देउसी भैलो लगायतका सांस्कृतिक कार्यक्रम नगर्ने अनुरोध गरेको छ। कार्यालयले वहीबार सूचना प्रकाशित गरी देउसीभैलो लगायतका सांस्कृतिक कार्यक्रमहरू रातको समयमा गर्दा अवाञ्छित गतिविधिमा संलग्न व्यक्तिकहरूले शान्ति नरक्षामा

प्रतिकूल असर पार्नेगर्ने भएकाले राति १० बजेसम्म मात्र देउसी भैलो लगायतका कार्यक्रम गर्न आग्रह गरेको छ। साथै दिपावलीको अवसरमा भूदक्षिणा, पटका, अतसबाजी लगायतका विष्फोटक पदार्थको प्रयोग नगर्ने आग्रह गरिएको छ। विष्फोटक पदार्थको प्रयोग, आयात, निर्यात तथा बिक्रीवितरण नगर्ने आग्रह गर्दै जिल्ला प्रशासन कार्यालयले निषेधित कार्यमा संलग्न भएको पाइए कारवाही गर्ने समेत चेतावनी दिएको छ।

समस्या परेपछि मात्र मिल्छन् ठूला दल

बलराम पाण्डे
काठमाडौं ११ कार्तिक ।

तत्कालिन राजा ज्ञानेन्द्रले शासनसत्ता आफ्नो हातमा लिएर संसदीय ढल र भूमिगत रूपमा संघर्षमा रहेको माओवादीमध्ये एकलाई हात लिएर अर्कोलाई सिध्याउने योजना बनाइरहेका बेला संसदीय ढल र माओवादी एकठाउँमा उठिन बाध्य भए। दुई फरक धारामा रहेका शांतिहरीच १२ बुँदे सहमति भयो। त्यसैको आधारमा २०६२-६३ को जनआन्दोलन सफल भयो। त्यसको एकवर्षपछि नै मूलक गणतन्त्रमा प्रवेश गरियो।

दुई वर्षका लागि चुनिएको पहिलो संविधानसभाले आफ्नो कार्यभार पूरा गर्न सकेन। संविधानसभाको म्याद थप गरेर चारवर्ष पुर्याइयो तर पनि संविधानसभाबाट संविधान बनेन। दलहरूबीच युक्तिकरण बढ्यो। अन्ततः संविधानसभा विघटन भयो। कुनै पनि दलले एक अर्कोको नेतृत्व स्वीकार गर्न पनि तयार भएनन्। मूलक अतिरिक्तयत्तर्फ अघि बढ्न बालेपछि प्रधानन्यायाधीशको नेतृत्वमा सरकार बनाउन प्रमुख दलहरू सहमत भएर एक ठाउँमा उभिए।

योसो संविधानसभाको चुनाव भयो। एकवर्षमा संविधान जारी गर्ने, जारी गर्ने अवस्था भएर प्रक्रियामा गएर गए पनि संविधान जारी गर्ने प्रतिबद्धता गरेका राजनीतिक दलहरूबीच संविधानका अन्तरवस्तुमा विमति अथवा प्रक्रियामा लैजाने प्रयास गर्दा संविधानसभामा तोडफोड भयो। सभाअध्यक्ष सताउट खलक नेतामाथि नै कुसी र भाइकले हातियो। त्यसपछि संविधानसभाबाट नेपालमा संविधान जारी हुँदैन भनेर अडकलबाजी तालीनहरूलाई थप बल पुऱ्यो। २०७२ वैशाख १५ गते नेपालमा दोस्रो प्रक्रिया भयो। भूकम्पले सबैभन्दा भएकाए पनि प्रमुख दललाई जोडिदियो। संविधानका अन्तरवस्तुमा सबै दल

आ-आफ्नो अडानबाट पछि हट्दै सम्झौताको अवस्थामा पुगे। नेपालमा संविधान जारी भयो। जारी भएको संविधान कार्यान्वयन र सरकारको नेतृत्वका विषयमा प्रमुख दलहरूबीच फेरि मतभेद देखियो। संविधान कार्यान्वयन नहुने, मुलुकमा २०७४ माघ ७ अघि हुनुपर्ने निर्वाचन पनि नहुने अवस्थातर्फ मुलुकको राजनीति अघि बढेका बेला अख्तियार प्रमुख लोकमान सिंह कार्कीको एजेण्डाले फेरि सबै दललाई एकठाउँमा उम्माइदिए।

कार्कीलाई महाभियोग लगाउन एकठाउँ उभिन बाध्य भएका राजनीतिक दलका शीर्ष नेताहरू संविधान कार्यान्वयन, संविधान संशोधन, स्वाधीन, प्रवेश र केन्द्रको निर्वाचनका लागि पनि तयार भए। एतेकमा माओवादीका अध्यक्ष ए.पुष्पकमल दाहाल पृथ्वी पृथ्वी प्रधानमन्त्री भएपछि मुलुकमध्ये देखिएको राजनीतिक गतिरोधका बारेमा पहिलोपटक तीन दलका शीर्ष नेताको बैठक भयो।

हुन त यसबारेमा नेपाली कार्यकर्ता युवा नेता तथा स्वदेशीयमन्त्री गगन थापाले मंगलवार संसदको बैठकमा आफ्नो धारणा राख्ने यसप्रति संकेत पनि नगरेका होइनन्। आज हामी सबै एक ठाउँमा उभिएका छौं। हाम्रा

बीचमा समझदारी बनेको छ। आतिशुभ, डराउनुपर्ने कुरा केही छैन। बरु हज्रो यही ठाउँमा हामीले कुसी भाँचभाँच गर्नुपर्ने छैन। टैबल फोर्नुपर्ने। एक अर्काविरुद्ध नारावाजी गर्नुपर्ने। तर भूकम्पले हामीलाई एकठाउँमा उम्माइयो। मैले यो प्रकरणलाई (महाभियोग) लाई त्यसो मानेको छैन। तर कहिलेकाहीँ नेपालको राजनीतिमा यस्तो परिघटनाले काम गरेको छ।

यो प्रकरणले सायद एकपटक एकअर्काप्रति राम्रो बोल्न नसकेको अवस्थामा रहेका नेपालका राजनीतिक दलहरूलाई संविधान कार्यान्वयनको सन्दर्भमा एकै ठाउँ उभिने अवसर सिर्जना गर्ने सक्छ। त्यसैले संविधान संशोधन लगायत यावत विषयलाई ओकेलामा नआई यो एउटा अवसर हुन सक्छ र सहकार्यको नयाँ राजनीतिक बाटो हुन सक्छ, थापाले प्रभावकारिता राखेका थिए। युवावर प्रधानमन्त्री राहालले नेपाली कांग्रेसका सभापति शेर बहादुर देउवा र नेकपा

एमालेका अध्यक्ष केपी शर्मा ओलीलाई ठूलोबाट ठूलोएर महाभियोगसहित समग्र मुलुकको मंगलवार संसदको बैठकमा आफ्नो छलफल गरे। प्रधानमन्त्रीको भारत भ्रमणअघि पार्टीका तर्फबाट सुभाष दिन बाहेक बातामेत नबसेका एमाले

अध्यक्ष केपी शर्मा ओली प्रधानमन्त्रीले युवावर बोलाएको बैठकमा निर्धारित समयमा बालुवाटार पुग्दा प्रधानमन्त्रीको सचिवालयका कर्मचारी नै अचम्ममा परे। 'पृथ्वी हुनजेल बालुवाटार आउँदिन भनेर कसम नै खाएका थिए', दाहालको सचिवालयका एक कर्मचारीले भने, 'तर युवावरको बैठकमा निर्धारित समयमै आउँदा हामी पनि अचम्ममा पर्यौं।' तीन महिना अघि एमालेका अध्यक्ष समेत रहेका ओलीविरुद्ध दाहालकै नेतृत्वमा अविश्वासको प्रस्ताव ल्याएपछि प्रमुख दलका शीर्ष नेताहरूबीचको सम्बन्ध थप बिग्रिएको थियो।

'कपडा काट्दा भन्दा पहिले १० पटक नाप्नुपर्छ' ताकि कैंची चलाएपछि पछुतो नहोस्, तर त्यस्तो हुन सकेन', एमालेका अध्यक्ष समेत रहेका ओलीले प्रधानमन्त्रीका रूपमा आफूविरुद्ध आएको अविश्वासको प्रस्ताव सामना गर्ने क्रममा संस्था भनेका थिए, 'निर्वाचनसम्म राष्ट्रियता नैजाने सहमति भए पनि साविकको मनसाय अझै देखियो।' ओलीले त्यसबेला नेपाली कांग्रेसका सभापति शेर बहादुर देउवाप्रति पनि गलत नीति लिएको भन्दै आक्रोश व्यक्त गरे। 'सबैभन्दा ठूलो दलले नै ठुला दलहरू मिल्न नहुने भन्ने नीति लिनु नै गलत

भयो', उनको भनाई थियो, 'काँग्रेसले ठुला दल एकैठाउँमा बस्नुहुँदैन भनेर सिद्धान्त नै प्रतिपादन गरेको छ। मित्रे काम गरे पनि सरकारमा ठुला दल सँगै बस्नुहुँदैन भन्ने उसको सिद्धान्त नै हो।' यस्तो अवस्थामा रहेका राजनीतिक दलहरू एकठाउँ हुनु राम्रो भए पनि महाभियोग र संविधानलाई एक अर्कासँग साटफेर गर्न नहुने राजनीतिक विरलेपक निष्कर्ष आचार्यको भनाई छ।

दुवै विषयमा छुट्टा छुट्टै छलफल गरेर कुनै मिलाउनु राम्रो हुने तर साटफेर भयोभन्ने लोकतन्त्रका लागि सहि नहुने आचार्यको तर्क छ। 'कुनै एउटा एजेण्डाले ल्याएको भए पनि दलहरू एकठाउँमा आउनु राम्रो हो तर साटफेर गर्न नहुने विषय मिलाउने प्रयास हुँदछ यो राम्रो होइन', आचार्यले बाह्रबरीसँग भने। संविधान कस्तो बनाउने, कुन-कुन विषयमा संशोधन गर्ने भन्ने कुरा महाभियोगसँग साटफेर र मोलमोलाई गर्न नहुने उनको धारणा छ।

हार्दिक बधाई

श्री सुदर्शन बसोलाज्यूलाई

हाम्रा आदरणीय एवं प्रिय दाजु, धादिङ-पोखरा सम्पर्क समाज आतिथ्यको इकाइका उपाध्यक्ष श्री सुदर्शन बसोलाज्यू धादिङ-पोखरा सम्पर्क समाजको नवी अधिवेशनबाट गरिमामय वरिष्ठ उपाध्यक्ष पदमा निर्वाचित हुनुभएकोमा हार्दिक बधाई ज्ञापन गर्दै उहाँ लगायत सम्पूर्ण पदाधिकारी एवं सदस्यहरूको कार्यकालको पूर्ण सफलताको शुभकामना व्यक्त गर्दछौं।

प्रो. पवनराज बसोला / गोमा बसोला

होटल जेनिशा ईन परिवार

पोखरा-६, लेकसाइड

१२

साहित्य

मुक्तकहर्

तीर्थराज अधिकारी

राम्रौरी हेर स्थल भन्दा जल छै धेरै छ जगत्मा
कति खेर गई रहेछ विशुद्ध पानी फगतमा
विकल्पमा किन पसिनाकै पानी खान्छु मान्छे ?
कतै पानीको मात्रा खोज्ने हुन की मान्छेकै रगतमा !

❖❖❖

आकाशमा उड्ड भन्ने कावा खाइरहेको चिल छ
जमिनमा उड्ड भन्ने हावा चलिरेहेको फिल छ
कहाँ उड्ड, कहाँ वसू, छै कहाँ गुड लगाउ ?
हेरक ठाउँमा दुष्ट सिकारीको मन्जील छ ।

❖❖❖

फाटोको मन चित्तले सिउन थाल्यो भने
वनस्पतिले आफ्नै फल खाएर जिउन थाल्यो भने
यो संसारमा जोको प्यास हराउँथ्यो होला !
नदीले आफ्नो जल आफै पिउन थाल्यो भने ।
मातृत्वको साइनो मेंटन थालिएका छन्
दुधमा अखाद्य वस्तुहरू फेटिन थालेका छन्
अरु के कुरा ! साना नानीले खेल्ने खेलौनामासमेत
बारुदका कणहरू भेटिन थालेका छन् ।

❖❖❖

उनी न देवता न देवी हुन्
नियमित सोम रस सेवी हुन्
कौरव र पाण्डवका साभ्ना गुरु ती
द्रोण नै पहिलो टेष्टयुव वेवी हुन् ।

❖❖❖

माइती भन्नु नै आमाको घर हो
अर्को नगिजको साइनो मामाको घर हो
यता गए पनि भयो, उता गए पनि भयो
रमाई-रमाई खाने त उही तीजको दर हो ।

❖❖❖

कि यो चार धाम कि तीर्थ यात्रा हो
कि यो मानसिक औषधिको मात्रा हो
पर्सिबिचबाट भएर दक्षिणतिर हुर्कने क्रम
कोही भन्छन् तावेदारी त कोही भन्छन् जात्रा हो ।
भोली भयाउलो एकातिर फालिसकेको छु
उही कोलेनी बसाउने अभियान थालिसकेको छु
यो भ्रमुरो संसारमा के नविनता आऊला र खै ?
आफूत मंगल ग्रहमा जाने अर्जी हालिसकेको छु ।

आजको पञ्चाङ्ग

मिति २०७३ साल कार्तिक १२ गते शुक्रवार, तदनुसार अक्टुबर २८ सन् २०१५, धौलागढ १९३८, नेपाल संवत् १९३६, सोमवारका: संवत्सर: , सूर्य पुष्यको दक्षिणी गोलार्द्धमा प्रवेश गरिसकेका छन् । शरद ऋतु चलिरेहेको छ । चन्द्रमास अनुसार कार्तिककृष्णपक्ष चलिरेहेको छ । सौरमास अनुसार आश्विन कार्तिककृष्णपक्षको त्रयोदशी तिथि अहोरात्र रहनेछ । आज विद्यमान वृषिक राशिमा, चन्द्रमा कर्क राशिमा अहोरात्र रहनेछ । आज दिवसान २७ घण्टा ५१ पलको रहेछ । आस राशिमा नेपालको काठमाडौँ क्षेत्रविन्दुमा रहि विहान ठीक ६ बजेर १९ मिनेटमा विषमण मुहूर्तमा हुनेछ भने सायंक १८ बजेर १९ मिनेटमा हुनेछ ।

आजको राशिफल

जेष: सरकारी काम असफल हुनेछ, पारिवारिक विवाद थपिने, दीर्घ रोगको सुरुवात हुनेछ सतर्क रहनुहोला ।
घाभिं: कार्यतिर समय खर्चे हुने, पति-पत्नीबीच वैमनस्यता बढ्ने, आम्दानीको घात घटन सक्ने ।
मिथुन: खेलकुदबाट मनोरञ्जन प्राप्त हुनेछ, सकारात्मक सोचाईले गर्दा आर्थिक लाभ, स्वास्थ्य राम्रो रहेनेछ ।
कर्कट: टाढाको यात्रामा शारीरिक पीडा हुन सक्ने, सोचेजस्तो काम गर्न असफल, आफन्तबाट धोका हुनेछ ।
सिंह: मनमा उत्साह बढ्नेछ, स्वास्थ्यमा कामिक सुधार, वैदेशिक रोजगारीको अवसर मिलेछ, समय राम्रो छ ।
कन्या: हृष्टमित्रबाट सहयोग गनिनेछ, आफन्तसँग रमाइलो भेटघाट, प्रेम-प्रसँग सुमधुर रहने, यात्रा फलदायी हुनेछ ।
तुला: शत्रुहरू सक्ति हुनेछ, धनसम्पन्न हुन सक्नेछ, नकारात्मक सोचाईले गर्दा आर्थिक नोसाती हुनेछ ।
वृश्चिक: राजनीतिक दुष्ट फलनुपर्ने, आरोग्यजनबाट धोका र कलहले दिनभर मनमा तनाव हुनेछ, होसियार हुनुहोला ।
धनु: सन्तानको सहयोगले अग्रग कार्य पूरा, उत्साह उमंग थपिनाले दिन अत्यन्तै राम्रो रहनेछ, उपयोग गनुहोला ।
मकर: यात्रामा अवरोध हुन सक्नेछ, दुष्ट गोगले सताउनेछ, स्वीयसँगमा किचलो हुने, गरेको कार्य अघिहन हुने ।
कुम्भ: आँखामा बरानी आउन सक्नेछ, पढाई असफल हुन सक्ने, दिनभर नकारात्मक बस्ने, समय खराब हुनु नुहोला ।
मीन: मनोरञ्जन तिर मनजान्ने, रमाइलो भ्रमणको अवसर, पारिवारिक खुसीयालीले गर्दा दिन सुखमय हुनेछ ।

राशिफल लेखक : युवा ज्योतिषी हरि प्रत, मो.९८४६१४७३५९

साहित्य/स्मिर्तना

कथा सन्दर्भ र नित्यानन्दको 'बाँच्ने रहर'

१९ औं शताब्दीदेखि एउटा छुट्टै विधाको रूपमा विकसित हुँदै गएको आधुनिक नेपाली कथाले एउटा निश्चित सिद्धान्त र गोरटोबाट हिँडेको प्रयोग र शिष्टका ढुँटले आज निकै विस्तृत स्वरूप पाइसकेको छ । वर्तमान समयमा जीवन जाँत-जाँत जटिल र व्यस्त हुँदै गइरहेको छ त्यति नै कथा, लघु कथा तथा सूत्र कथा पनि। निकै लोकप्रिय विधाका रूपमा स्थापित भइरहेको छ । नेपालको सन्दर्भमा हेर्दा कथाकार गुरुप्रसाद मैनालीको 'नासो' (विसं. १९९२) बाट यालनी भएको नेपालको आधुनिक कथा-यात्रा पुष्कर शमशेर, रुपनारायण सिंह, लक्ष्मीप्रसाद कोइराला, दीलतबिक्रम बिष्ट, विपि कोइराला, गोविन्दबहादुर मल्ल 'गोठाले', मदनमोहन दीक्षित, भवानी मिश्र, रमेश विक्रम, इन्द्रबहादुर राई, डा. धुवचन्द्र गौतम, पोषण पाण्डे हुँदै पारिजात, परशु पाहिरान, सन्त रम्या, गोपाल पराजुली, अशेष मल्ल, खगेन्द्र संगीला, राजब, नारायण ढकाल, मञ्जु काँचुली, वेदकुमारी खोप्रा, सीता पाण्डे, माया ठसुरी, मधुवन पौडेल, धुव भधिकर्म, धुव सापकाठी, भाउ पन्थी, गोविन्द मिश्र 'प्रेमशा', उत्तमकृष्ण मजगैया, इन्द्रकुमार श्रेष्ठ 'साँत', 'नरेन्द्रराज पौडेल, महेश्वरमण शाह, अमोद भट्टराईरम्म आदुषगोको छ । यस्ता नामहरूको एउटा लामो सूची बन्न सक्छ । राजधानी र मोफसलका गरी अर्धे पनि सूची कथा-लेखक पूर्ण सीप र शिष्टका साथ सिर्जित गर्न छन् । डा. धुवचन्द्र गौतम, गोपाल पराजुली, मदनमोहनदीक्षित काँतिपय साधकहरूले नवीन प्रयोगद्वारा यो विद्यालाई थप गति पुराउन गरेका छन् । देश आन्तरिक नेपाली कथाकारहरूले पनि सायंका योगदान दिएका छन् । यसरी हेर्दा नेपाली कथा साहित्य निकै समृद्ध रहेको छ भन्नुपर्छ ।

लोककथा र गीत लोककथा, गान, मार र श्रावण-शास्त्रीय नीतिकथा। श्लोकमा बाड समुद्र नै रहेको छ । यिनै लोककथाहरूको आधारभूमिमा आधुनिक कथाको जग बसेको हो भन्न सकिन्छ । डाइको आधुनिक कथासन्दर्भमा हेर्दा निकै थोरै लेखकहरूले मात्र यस विद्यामा कलम चलाएको पाइन्छ । वनारसबाट प्रकाशित उदय पत्रिका वर्ष १५, अंक १२, २००८ मा प्रकाशित भए यो पत्रिका जस्तो प्रकाशन गर्दा धिम्मिरे को 'विरहीको पत्र' शीर्षकको कथालाई नै डाइको पहिलो प्रकाशित कथाको रूपमा लिन सकिन्छ । लक्ष्मिपति उदय, सन्देश (२०१४) को २०१४। जस्ता पत्रिकाहरू प्रकाशित हुँदै गरी कविता र निबन्ध विद्याका साथै लेखकहरूले कथाको प्रकाशनातिर पनि लँच लिएको पाइन्छ । तर पूर्ववर्ती लेखकहरूले यसलाई निरन्तरता नदिएको र पुस्तक प्रकाशनातिर पनि कुनै चासो दिएको पाइन्छ । उत्तरवर्ती केही लेखकहरूले भने कथामा थोरै-थोरै कलम चलाएका छन् तथा पत्रपत्रिकामा पनि फुटकर रचना प्रकाशन गर्न सक्ने सावै केही कतिहरू पनि प्रकाशन गर्ने जमको गरेका छन् ।

कथा विधाको पहिलो प्रकाशित कृति भने नित्यानन्द शर्माको 'बाँच्ने रहर' (२०४५) नै हो । यसपछि मात्रै अन्य केही स्टाइलहरू आफ्नो कथाकृति प्रकाशनातिर जागेर दिएको देखिन्छ । दुर्गाप्रसाद लामिछानेको 'अपराधी को ?' (२०४८), गोरबहादुर चौधरीको 'दुर्गिकामो जन्मदि' (२०४८), बलदेव मजगैयाको 'संकट' (२०४३), बालदेव भण्डारीको 'परिवेश' (२०४३), सुन्यमान सापकाठीको 'धायल मुटु' (२०४६) र 'फुल्ले भई, भई फुल्ले' सुन्यमान (२०५०), मैदनीकुमार केवलको पि.ए.के.वि. (२०४८), उत्तमकृष्ण मजगैयाको 'बेसीमारी' (२०४९) कृष्ण सर्वशारीको 'मामा-भाज्या' (लोककथा संग्रह-२०५०) र 'सूक्ष्मी' (बालकथा संग्रह-२०५२), गोविन्द कुमको 'लन्दाभित्रको अतीत' (२०५०), सूर्य विसौलीको 'दुल्हाइको सपना' (२०५०) र 'जोखिले जोगियो'-बाल कथासंग्रह २०५२, सविन प्रियासनको 'सपनासाइको सपना' (२०५२) पद्मप्रसाद शर्माको 'उपहार' (२०५२), के.एल. पौडेलको 'भोला र सपनाहार' (२०५२), सरला रम्याको 'डुन्डाई बन्धनहरू' (२०५४), सुनिल पोखरेलको 'नेपाली रिझाको कथासंग्रह' (सम्पादन-२०५४), गुरुप्रसाद शर्माको 'मनका पाइलाहरू' (२०५८), खोबरेलको 'धुवाँमा रुमालिएको कोठा' (२०५९), राधा शर्माको 'यात्रा' (२०५९) जस्ता केही कुनैहरू प्रकाशित रहेका देखिन्छन् । रमेश शिखर, शरद देवकोटा, इन्द्र विक्रम डिस्, सन्त कज्जाडे, महेश्वर महर्क, दिल महर्ग, नारायण विश्व, शीपक धिमिरे, विष्णु अरु, सोपान आचार्य, महेश्वर देव, वसन्त विश्व आचार्य, बिष्णु केसीलगायत कतिपय स्टाइलहरूका पनि फुटकरकथामा कथा प्रकाशित भएका पाइन्छन् । अधिकांश कथाकारका रचनाहरूमा शैलिक उचाइ र नवीन प्रयोगको प्रायः अभाव पाइन्छ । तर नयाँ अनुभव र नवीन कथा-शिल्प अरु खरिबोस् र गतिधुररूपमा पुस्तिका लेखन बज्जाडे, महेश्वर महर्क, दिल महर्ग, शीपक

धिमिरे, वसन्त विश्व आचार्य, बिष्णु केसीलगायत केही स्टाइलहरू भने प्रशस्त सुखद सम्भावना र नयाँ सीप बोकेर आएको अभ्यास हुन्छ । यति पूर्व-चर्चापछि अब मात्र विषय अर्थात् नित्यानन्द शर्माको 'बाँच्ने रहर' नामक कथासंग्रहमै केन्द्रित रहन चाहन्छु । प्रायः गीत र फुटकर कविता लेखेर प्रशस्त चर्चा पाइसकेका डाइको साहित्यकार नित्यानन्द शर्मा (२००९) ले सर्वप्रथम २०४५ सालमा 'बाँच्ने रहर' कथासंग्रह प्रकाशन गरेर ढङ्गाली कथा साहित्यको प्रथम कृतिकारका रूपमा आफ्नो पहिचान दिन सफल भएका छन् । बिभिन्न सामाजिक विषयवस्तुमा संरचित प्रायः लघु-मध्यम स्वरूपका जम्मा १६ थान कथाहरू यसमा संकलित रहेका छन् । यस अलेखमा उनको यही संग्रहितकथा कथाकार चर्चा गर्ने केही जमको गरिएको छ ।

शिशा पुरस्कार (२०३९ र २०४५), यादव प्रतिभा पुरस्कार (२०४०), वम-शंकर पुरस्कार (२०४६) बाट सम्मानित भइसकेका शर्मा बिभिन्न सामाजिक तथा साहित्यिक संघसंस्थालाई आबद्ध छन् । यिनले ज्योत्स्ना, राप्तीपुत्र, प.नि. स्मारिका, गंगालगायत केही पत्रपत्रिका र 'राप्तीका गीत' एवं केही स्मृतिचिह्नको सम्पादन पनि गरेका छन् । पछिल्लो समयमा यिनी ढङ्गाली पर्यटकीय क्षेत्रहरूको विशेष अध्ययन-लेखन र बालकविता रचनामा बढी एकोहोरोपक देखिन्छन् र यिनको 'जुन्यामा' (बाल कवितासंग्रह-२०६३) पनि प्रकाशित रहेको छ । तर यिनको विशेष साहित्यिक प्राप्ति र पहिचान भने 'बाँच्ने रहर' नामक कथासंग्रह नै बनेको छ । यिनको कृतित्व र व्यक्तित्वको विषयमा कान्ति मुसालले २०६९ मा शोधपत्र तयार गरिसकेको छ ।

'बाँच्ने रहर'मा संकलित कथाहरूमध्ये आख्यान तत्व र रम, भावका ढुँटले बाँच्ने रहर, प्रतीक्षा, विवशता, कति बोकेर हिँड्ने रिस्ती जीवन शीर्षकका कथाहरू सापेक्षतामा गएका छन् । लेखकद्वारा 'रहरमै लेखिएका' भनिने पनि सामाजिक विषयवस्तु, सरल र सुबोध शैली तथा कथ्यको चर्चकाकार कारण पठनीय बनेका छन् । यी कथाहरू शीपक र सुन्दर छन् तथा आफ्नै बरिपरको परिवेशमा गएका, आफू परिचित रहेका, देखे-भोगेका जस्ता यथार्थपरक र विश्वसनीय लाग्छन् । प्रायः गुरुप्रसाद मैनालीकै परम्परा पछ्याएकी सानै यिनका कथाहरूको अध्ययन गर्दा झर्कि एउटा आश्चर्यमूलक कथाकारका रूपमा देखिन्छन् । एक अनुकरणीय सामाजिक व्यक्तित्व प्राप्त गर्ने सफल शर्माका कथा पनि सुगारालयक पसलिर बढी केन्द्रित रहेका देखिन्छन् भने कतै-कतै उपदेश जस्ता पनि लाग्छन् । तर पढ्दा पढ्दा लाग्ने, बोझिलो र निरस भने छैनन् ।

कथाकार नित्यानन्द शर्माले आफ्नै गार्ड-परिवेश र आफ्नै भोगाई तथा आफू बसे-भिजेको समाजको सुख-दुखात्मक स्थिति र अवस्थालाई नै कथाको विषयवस्तु बनाई रोचकताका साथ प्रस्तुत गरेका छन् । त्यसैले पनि यी कथाहरू प्रायः यथार्थकै सन्निकट रहेका छन् भन्नुपर्छ । कथाका अधिकांश पात्र-पात्राहरू ग्रामीण परिवेशबाटै सिर्जित छन् भने त्यसको भण्डा र मेल, साहुको ऋणबाट आक्रान्त सोभो निरमोको व्यक्तित्व र साहुरे-विवशता, चरम आर्थिक विवशता र जीवन-संघर्ष देख्न सकिन्छ । तर निराशा र उन्मत्तता बीचका पनि जुम्लेर बाँच्ने रहर एउटै जीवन र जगतप्रतिको आस्था र सकारात्मक धारणा रहेको देख्न पाइन्छ । यी कथाका पात्रहरूमा । यस्तो पात्रले दुख र अभावका कारण परिवेशमा होलनु परेको लाहुरेको चिठी पढी बाथी सुनाउनु, उसकी विरहीणी-गाँभीरी पत्नीलाई, अनि उसका अम्मु दिपर पढे लेखी प्रेषित गरिदिनु, उसको विवशता लाहुरे पतिनाले । यही क्रममै कथन कथा आफू मिलिजुल भई पाठकको मनलाई छोएर उसको मधिरुध मन थाप्छ । पाठक केही शुद्ध, केही आक्रोशित र केही संवेदित बन्न सक्छन् ।

आख्यानकार शर्माका कथाहरूमा आफ्नै वन-मैलापात, आफ्नै बोला-खर्क, आफ्नै खेत-खलिहान र आफ्नै मन-माथोका शब्द-विषय भेटिन्छन् । साँच्चिकै आफ्नो जगतप्रतिको मोह र माया पाइन्छ भने संघर्ष, युद्ध र द्वन्द्वका बीच पनि निरमोको जस्तो यात्रा र जीविजिवा देखिन्छ । समग्रमा 'बाँच्ने रहर'को सम्पूर्ण तत्व पनि यही हो जसले पुस्तकको जीवन्तलाई पूर्ण साकारता प्रदान गरेको छ । यी कथाप्रतिको अधिकांश सत्पराधुर खलपात्रहरूबाट सताइएका, नयाँयादकार, चपाइएका क्षतिग्रस्त मानसिकताका छन् तर जाडपछ, विवाह वा यस्तै खास अवसरमा खूण काट्ने भए पनि पुनः टाउको उठाएर गाउन गाउन थालिहाल्छन् मानव ठोके । जस्तोसुकै निराशाका बीच पनि आशामुखी बन्ने एकाँछित भए पनि कति छिँदै भारमुक्त अनुभव गर्न सक्छन् यी सरल हृदयका गाउँले बन्धुहरू !

बालुवाटारको १ नं. गेट र पूर्वप्रम ओलीको रिस

काठमाडौँ ११ कार्तिक । नेपालका पूर्व प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओली बालुवाटारमा कार्य नै महिनाभन्दा प्रधानमन्त्रीका रूपमा बसे । उनी बसेका बेलामा बालुवाटारको एक नम्बर भनिने आँखा भएको एक कहिलेका खुले । किनभने उनको त्यो टोकरा विषय शत्रुता रहेछ । केही वर्ष बपे पहिलेको घटना हो जुनबेला तत्कालीन एमाले अध्यक्ष फलदाय बहाल देशका लागि विशेष भूमिका भएका व्यक्तित्व थिए तत्कालीन वरिष्ठ नेता केपी शर्मा ओली । कुनै एक कार्यक्रममा प्रधानमन्त्री फलदाय बहाल

कथा थिए जहाँ ओली पनि सँगै थिए । कार्यक्रम सुरु बहालले ओलीलाई पनि प्रधानमन्त्री निवास बालुवाटार सँगै आउन भने । प्रधानमन्त्रीको गाडी अर्धअर्ध बुद्धी, ओलीको गाडी पछि पछि । बालुवाटारसम्म प्रधानमन्त्रीको पजेरो र सुरक्षा निकायाको मोटरसँग बेतोडका साथ ओलीको प्याल्ड्रोमभर पनि कुठो । बालुवाटार पुरोवाह फलदाय बहालको मोटर र सुरक्षा टोली फटाफट १ नं गेटबाट भित्र थियो तर ओलीको गाडी गाडीलाई भित्र छिर्ने दिएन । गोलीजस्तो फटाफट भित्र छिर्नुपर्ने ओलीको अग्रहार उनको मोटरजस्तै रातो भयो । तीन फर्केर ३ नं गेटबाट भित्र २

नं गेट पार हुँदै त्यो १ नं गेटलाई दायाँ पादै बालुवाटारभित्र छिरे । तर, उनलाई १ नं गेटसँग छिर्न भयो । एक नम्बर गेटबाट प्रधानमन्त्री, भूतपूर्व प्रधानमन्त्री, वर्तमान मन्त्री तथा कूटनीतिक निकायाका प्रमुखलाई मात्र भित्र छिर्ने दिने सुरक्षा प्रावधान मिनाहाको हुनाले सेनाले सो गेटबाट ओलीलाई छिर्ने दिएको थियो । आफू छिर्ने नपाएको गेटसँग ओलीको रिस धेरै पछिसम्म पनि रहेको रहन्छ । आफू प्रधानमन्त्री हुनोर्बालिकै सत्तारुपण पछिल्लो यो गेटलाई बन्द गर्ने निर्देशन दिए । ओली प्रधानमन्त्री हुनेजेल केही पनि त्यो गेटबाट छिर्ने । ओली आफै पनि सो गेटबाट ओहोरदोहोर गरेनन् ।

नक्सि टोल्मा छिरे

पोखरा ११ कार्तिक ।

ओलीपछि प्रधानमन्त्री भएका पुष्पकमल दाहालले भने सत्तारुपण पहिले त्यही गेट सोल्ने गतिथियो । त्यो कुरा त्यसै बेलाएकी थियो । तर, ओली पदबाट बाहिरिपछि बुद्धबाग पहिलोपल्ट बालुवाटार छिर्ने एक नम्बर गेटको कुरा पुनः स्मरण भयो । ओली अब पूर्व प्रधानमन्त्रीको नाताले १ नं गेटबाट भित्र छिर्ने सक्ने, तर उनी छिर्नेनन् । बालुवाटारका सुरक्षा निकायाका अनुसार उनी ३ नं गेटबाट छिरे, जसरी आफू प्रधानमन्त्री हुँदा छिरेका थिए । ओलीको १ नं गेटसँगको रिसका कारणमै रहे भविष्यमा अब सो गेट बन्द नहोला भन्न सकिनेछ ।

ऐजेन्सी

यिनका निकटपर र निश्छल व्यवहार यथार्थ परिवेशमा पनि र नित्यानन्द शर्माका कथाभित्र पनि सहज अनुभव गर्न सकिन्छ । त्यसैले पनि यिनका कथाहरू बाँच्ने जीविजिवा र असहज परिस्थिति बीचको संघर्षगाथा नै हुन सक्ने सकिन्छ । यिनका पात्रहरूले ढुङ्गाढुङ्गोको घामलाई पनि आशामुखी भएर जिनै हुने, सुयोदयको सापेक्षतामा जिनै गछुन् । बरु दुखसँग पोडोकोरी खेल्छन्, जीवन तालीन ।

उत्तमकृष्ण मजगैया

कथाकार शर्माले आफ्ना केही कथामा प्रेम र यौनलाई पनि स्थान दिएको छ । यस्ता कथाहरू विशेष वर्ग र खास आयु समूहका पाठकहरूद्वारा बढी पढिन्छन् र रुचाइन्छन् पनि । खासगरी प्रेम र विषयोका यी कथाहरू युवा र किशोरावयसका विद्यार्थी-पाठकहरूबीच बढी लोकप्रिय बनेका पनि पाइएका छन् । तर अझरै वैश्वा यादो होश राखिनु भने त्यसको परिणाम नकारात्मक हुन सक्छ भने सन्देश र चेतनाबोधका साथ कथाकारले सुगारवादी ढुँटकोपण राखेको पनि पाइन्छ । यसरी यिनका कथाले खास उमेर समूहका पाठकहरूलाई सचेत तुल्याउँदै मार्गदर्शन पनि गरेका छन् । आख्यानकार शर्मा गीतकार पनि भएकाले यिनका केही कथामा बीच-बीचमा गीतका खोल पनि राखिएको पाइन्छ । जस्तै:

'जति एउटा पत्र पढेको वड पछिदेखि'
(अधुरे रेखा- पुट १५)
'जति पढेको गाए पनि फगत तिरै रहनेछु'
जति दुख गरे पनि तिरै साथ रहनेछु'
(विच्छेद- पुट १५)
'यसो कहिलेकाहीँ बाङ्गी बनी आउने छु'
(स्मृतिका पावनहरू- पुट ४४)

लेखकको प्रस्तावमा मात्र सीमित नगरी कथामा रहेका केही कमीकमजोरी पनि औत्साहविरामा लेखकका लागि गर्नु होला भन्ने धारणा राख्दै यहाँ केही कमजोर पसलिर पनि ढुँट दिने प्रयास गरिएको छ । कथाकार शर्माको आफ्नै निजी र विवाहित शैली छ । तर विषयवस्तु र भाषा शैलीमा नयाँपन र प्रयोगको भने प्रायः अभाव रहेको छ । आख्यानमा विचार-अभिव्यक्तिका लागि संवाचको किले ठूलो भूमिका रहन्छ तर यिनका कथामा संवाचको प्रायः कमी नै रहेको छ । कथामा लेखक स्वयं आफै बोलेका छन् । वर्णनात्मक-विवरणतात्मक शैलीले रोचकताका केही कमी ल्याएको छ भने कथाका विषयवस्तुमा पनि खासै त्यति भिन्नता र विविधता नभएकैले एकासार वा एकरता पाइन्छ । यस्तै, कथारचना कोतुहलता र उत्कृष्टताको पनि प्रायः अभाव नै देखिन्छ । भाषा र मुद्रणमा पनि असावधानीबरा केही ढुँट र असुई रहन गएको छ । प्रायः सबै कथाले कलाको टुटकारो आग्रह गर्दछन् भने चरमोत्कर्षको पनि प्रायः अनुमान गर्न सक्छन् । वास्तवमा कथा चरम अवस्था, खोचभडा, भा पुगेर मात्रै एकाग्रक दुर्गमिन्छ । कथामा घटनाक्रम क्रमशः विकसित हुँदै चरमोत्कर्षको नून सीमानेर पुग्नु त्यसको प्रभाव सकिन्छ त्यहीनै कथा पनि दुर्गमिन्छ, दुर्गमिन्छ । यस्तो अवस्थामा देख्न सक्छ वरुद्ध, हतारमा या विस्मय समीपित हुँदै आनन्दप्रतिको रोमाञ्चितता हुन्छ । कहिलेकाहीँ त भावातिरकितै रन्छ तथा हास्य पनि । कथाको प्रभावले जेतितो बगेको पाठकको मानसिक अवस्था अझै ओही सोझ बाध्य बन्छ र आफ्नो केही स्वस्थ विचार बन्नुजान्न सक्छ । यसरी सुन्दर र भावकारा कथाले पाठकको हृदयलाई पग्यान्छ भने उनको चेतना-व्यवसाय पनि भक्कुरसाईँदिन्छ ।

कथा जीवनको नीलो मुटु हो, त्यसको पुर्नजन्म हो । उपन्यासमा रहेको कथामा वास्तविकता जीवनका सम्पूर्ण कुराहरू हुँदैनुन बरु त्यसको एउटा प्रभाव मात्र उपस्थित रहन्छ । तर जीवनको अर्थ वा सारको भलक भने यथार्थ रहन्छ । आख्यानकार नित्यानन्द शर्माका कथामा पनि पाठकलाई जीवनको यही सार-तत्व वा अर्थको अन्तर्बोध हुन्छ । देवकोटाको कथन जस्तै यिनले पनि कथारूपी अभिव्यक्तिबाटै आफ्नो समाज र आफू बाकोको समस्यालाई विचारएका छन् । जीवन र जगतको सारमा यिनको निम्नान्ति नै कथा लेख्नुको मुख्य उद्देश्य रहे जस्तै यिनका कथा पनि सामयसायक र समाजजनक रहेका छन् भन्न सकिन्छ । मुग्ध र सायंक कथा लेख्न अत्यन्त महत्त्वका कथाकार नित्यानन्द शर्माका छिन्त्युल्ला विनमा कथा-लेखन तथा प्रकाशनमा त्यति सकिने देखिएका छैनन् । बालगीत वा बालकविता लेख्नेमै प्रायः एकोहोरोपका शर्माको कथा-लेखनलाई पनि निरन्तरता दिने कुनै प्रयत्न नै डाइको साहित्यिक काटमा स्पष्ट पहिचानसहित यिनको सफल उपस्थितिका साथी भनेका यिनका यिनै कथाहरू नै हुन् । उक्त म यिनको कथा-शिल्प अरु खरिबोस् र गतिधुररूपमा यिनको सफल पहिचान बनेस भन्ने शुभकामना व्यक्त गर्दछु ।

